

Vokáč, Milan; Jílek, Jan

Nová polykulturní lokalita u Božic, okr. Znojmo. Nález terčovité spony typu Exner III 24

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. M, Řada archeologická.
2005-2006, vol. 54-55, iss. M10-11, pp. [65]-73

ISBN 978-80-210-4282-7

ISSN 1211-6327

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/113747>

Access Date: 28. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

MILAN VOKÁČ – JAN JÍLEK

NOVÁ POLYKULTURNÍ LOKALITA U BOŽIC, OKR. ZNOJMO NÁLEZ TERČOVITÉ SPONY TYPU EXNER III 24

1. Úvod

Obec Božice je umístěna na dolním toku říčky Jevišovky. Příhodná poloha spolu s příznivými klimatickými podmínkami a kvalitní půdou zapříčinila dosti bohaté osídlení okolí obce v různých obdobích pravěku a raného středověku. Bohužel výzkum mikroregionu obce je dosud nedostatečný a tak můžeme v budoucnu počítat s objevem dalších zajímavých lokalit. Důležitost oblasti potvrzuje například významný keramický depot z nejstaršího období kultury s nálevkovitými poháry.

Popisovaná lokalita byla objevena dne 5. 6. 2004 při orientačním průzkumu poloh vhodných k pravěkému osídlení 600 m SV od obce. Jde o nepříliš výraznou elevaci (185 m n. m.) zvýšenou jen 1–2 m nad inundaci říčky Jevišovky, která protéká regulovaným korytem 50–150 m J od lokality. Povrch elevace pokrývá šterkopísčitá akumulace svrchně pleistocenního stáří, případně i holocenní hlinité sedimenty. Je pravděpodobné, že část sídliště je překryta mladšími povodňovými hlínami a na povrchu se tudíž nijak neprojevuje. Zajímavé je situování sídliště do prostoru elevace v nivě, neboť pro ostatní archeologické lokality je typické umístění spíše na první terase na boku údolí. Podle pomístního názvu „Na ostrůvku“ můžeme počítat s existencí vyvýšené prostory vhodné pro osídlení v jinak podmáčené údolní nivě.

Při povrchovém sběru byla získána menší kolekce materiálu z eneolitu až z doby slovanské, přičemž nálezy byly koncentrovány v jednotlivých plochách o rozloze několika m² a ukazují na místa porušených zahloubených objektů.¹ Mimo keramiku a kamenné artefakty se objevily zvířecí kosti a mazanice z objektů či kulturní vrstvy. Materiál byl získán jednorázovým povrchovým sběrem a dalšími průzkumy se kolekce jistě velmi rozšíří a dále prezentované výsledky se částečně zkorigují.

¹ Za pomoc při povrchovém průzkumu děkujeme ing. A. Pelikánovi (Třebíč).

2. Eneolit

Předměty z uvedeného období se soustřeďují do SV části elevace, kde byly identifikovány minimálně dva orbou porušené archeologické objekty. Nepočtená, ale typická keramika je zhotovena z hmoty, v níž našlo výrazné uplatnění písčité ostřivo. Barva výpalu je v různých odstínech šedé a hnědé barvy a povrch nádob je vyhlazen až vyleštěn. Z keramických tvarů jsou zastoupeny hrncovité nádoby, typické mísy se zesílenými plecemi, mísy na nožce a snad i džbánkované (zlomek páskového ucha) či amforovité tvary (obr. 4:1–6). Okraje nádob jsou nápadně vně šikmo hraněné nebo jednoduché zaoblené. V plastické výzdobě mísovitěho tvaru zaujme hlavně mohutný polokulovitý výčnělek. Okraj misky s drobnými záseky na lomené výduti je problematicky datovaný (lengyel?-doba římská?), stejně jako zlomek další misky z písčité hmoty a výčnělkem na výduti (lengyel?-starší doba bronzová?). Všechna keramika byla vzhledem k uložení v kulturní vrstvě v inundaci zachována poměrně dobře.

Jen jednotlivě byla nalezena štípaná industrie. Na její výrobu bylo použito spíše hrubozrnější variety rohovce typu Krumlovský les I (4 ks), méně pak hnědavě zbarvené variety II (2 ks). Z typologického hlediska se vyskytly bulbované úštěpy (3 ks rohovec KL I, 1 ks rohovec KL II), drobné reziduum jádra (rohovec KL I) a fragment jádra (rohovec KL II) (obr. 4:7). Zdroje rohovce v Krumlovském lese jsou vzdáleny 22 km a právě v mladším stupni kultury s MMK se zde rozvíjí rozsáhlá exploatace této suroviny. Nejdůležitější předmět z kategorie ŠI reprezentuje drobná čepelka z červeného radiolaritu, jehož původ musíme s největší pravděpodobností hledat v prostoru Bakoňského lesa v SZ Maďarsku (Szentgál) 250 km od zkoumané lokality.² Vzhledem ke geografickému umístění lokality do rovinaté oblasti úvalů a k jejímu neolitickému osídlení můžeme vyloučit intruzi radiolaritové čepelky ze sídlišť z ostatních kulturních období (LnK, VK).

Zástupce broušené industrie byl nalezen jediný. Jde o „hladítko“ upravené z drobné trapezovité sekerky, na jejíž výrobu se použila světle zeleně patinovaná chloritická břidlice z oblasti metabazitové zóny brněnského masívu v Želešicích u Brna (obr. 4:8). Magnetická susceptibilita předmětu je díky makroskopicky patrným krystalkům magnetitu příznačně vysoká a pohybuje se okolo $10,7 \times 10^{-3}$ SI jednotek (PŘICHYSTAL 2000). Příčný průřez sekerky je bikonvexní s méně hraněnými boky. Trapezovité tvary sekerek spolu s využíváním zelených břidlic typu Želešice na jejich výrobu se začínají objevovat s vystoupením kultury s MMK, ale na oblibě získaly hlavně v mladším stupni uvedené kultury.

Po zhodnocení uvedených poznatků plynoucích z tvarů a hmoty keramiky, jakož i z nalezené kamenné industrie, můžeme eneolitické sídliště datovat do závěru kultury s moravskou malovanou keramikou, zřejmě do fáze IIb nebo IIc (Lengyel III-IV?).

² Za konzultaci nad problematikou štípané industrie děkujeme prof. RNDr. A. Přichystalovi, CSc. (PřF MU Brno).

3. Doba římská

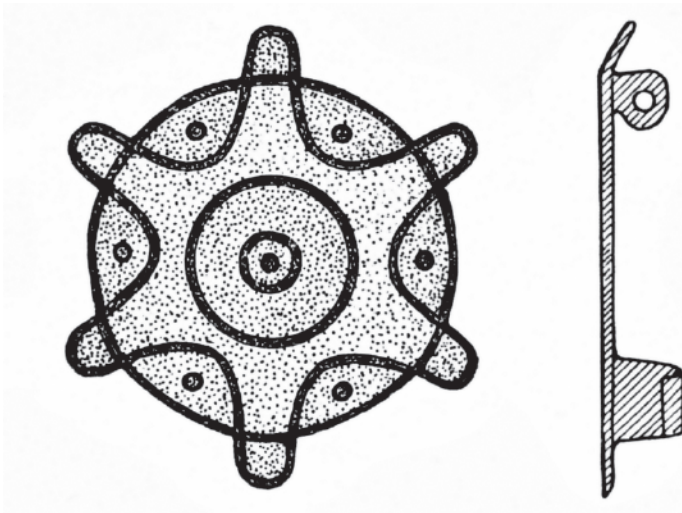
Poněkud více artefaktů než z eneolitu se podařilo získat z doby římské. Nálezy byly opět roztroušeny v nevýrazných koncentracích soustředěných v jižní části lokality blíže k toku Jevišovky. Z tohoto prostoru pochází kolekce keramiky a také většina zvířecích kostí a mazanice. Soubor keramiky můžeme rozdělit na dvě části. Jde jednak o domácí „germánskou“ keramiku a dále o importované „římsko-provinciální“ zboží. Střepy domácí keramiky (6 fr.) se vší pravděpodobností pochází z hrncovitých i mísovitých nádob (t. 2300) zhotovených v ruce (DROBERJAR 1997, 51, Abb. 35). Z výzdoby můžeme jmenovat: řádky trojúhelníkovitých vrypů, žlábků a rýhy, ryté trojúhelníkovité pole (DROBERJAR 1997, 31, 34, Abb. 16, 19). Na popisovaném materiálu nebyly zjištěny stylové znaky typické pro horizont C1b, vytyčený J. Tejralem (1998a, 183, 186, Abb. 2). Lze tedy konstatovat, že získaný soubor domácí keramiky odpovídá starořímské keramické škále z 2. stol. a poč. 3. stol. (TEJRAL 1992, 412; týž 1998a, 181, 183, Abb. 1).

Obr. 1. Božice, provinciální keramika (cihlové a šedé barvy).

Z kategorie provinciální keramiky (obr. 1) byly zaznamenány fragmenty cihlové³ (7 fr.) i šedé (2 fr.) hrnčiny a také keramika typu terra sigillata (3 fr.). V získaném materiálu je obsažen fragment podélně členěného páskovitěho ucha, které pochází pravděpodobně ze džbánu. Soubor obsahuje rovněž zlomek vodorovně rozšířeného okraje baňaté, vejčité nádoby, který je opatřen svazkem tří okružních

³ Označení odpovídá německému termínu „gelbtonige Keramik“.

Obr. 2. Božice, terčovitová spona typu Exner III 24.

rýh. Hrnčovitě nádoby s tímto typem okrajů se vyskytují v karnuntském nálezo-
vém fondu ve všech třech periodách (50–230 n. l.) vytyčených V. Gassnerovou
(citováno podle KOMORÓCZY 1999, 173). Podobné kusy byly rovněž nalezeny
na sídlíšti ve Strachotičích (DROBERJAR – VOKÁČ 2002, obr. 3:4). Na dvou
zlomcích byl zjištěn červeno oranžový nátěr. Pro určení bližších chronologic-
kých závěrů jsou popisované fragmenty nevhodné, neboť typové spektrum cih-
lové keramiky příliš nepodléhalo změnám (KOMORÓCZY 1999, 174; JANČO
2003, 272). Dva fragmenty šedé keramiky pochází z prstencových misek. Řím-
sko provinciální keramika z Božice se tak svými typovým složením hlásí k často
nacházeným keramickým formám starší doby římské z území jižní Moravy, Čech
a jihozápadního Slovenska (TEJRAL 1992, 412; JANČO 2003, 270, 272, obr. 2;
VARSIK 2003, 168, Abb. 18).

Jak již bylo výše uvedeno, v souboru je zastoupena keramika typu terra sigil-
lata. Jde o zlomek okraje a dva fragmenty podhrdlí a výdutě se zbytky výzdoby
– vejcovce. Keramika je světle červeně zbarvena s oranžovým lomem a nejspíše
patří do produkce dílen v Rheinzabern či Westerndorf⁴. Určení provenience je
však pro neprůkaznost⁵ zlomků spíše rámcové. Časové zařazení popisovaných
zlomků by poté odpovídalo úseku rámovaném 2. pol. 2. stol. a 1. pol. 3. stol.
(TEJRAL 1970, 402). V tomto období, které odpovídá horizontu markoman-
ských válek a době těsně po jejich ukončení, lze počítat s hojným přísunem terra
sigillata do zadunajského barbarika (TEJRAL 1999, 185).

⁴ Za pomoc při určování problematických zlomků děkujeme PhDr. E. Droberjarovi, Dr. a Mgr. S. Klanicové.

⁵ Fragmenty nedosahují patřičných rozměrů a dekor není dostatečně čitelný.

3.1. terčovitá spona

Unikátní nález představuje bronzová (?) terčovitá spona (obr. 2, 3) zdobená technikou cloisonné. Nález je v moravském nálezovém fondu doposud ojedinělý (srov. PEŠKAŘ 1972; TEJRAL 1998b; MUSIL – ONDŘEJOVÁ 2001). K zajištění artefaktu došlo přibližně ve středu uvedené elevace. Terčovitá spona je zdobena po obvodě šesti výčnělky. Cloisonné výzdobu nese šesticípá hvězdice, která je vepsána do terče.

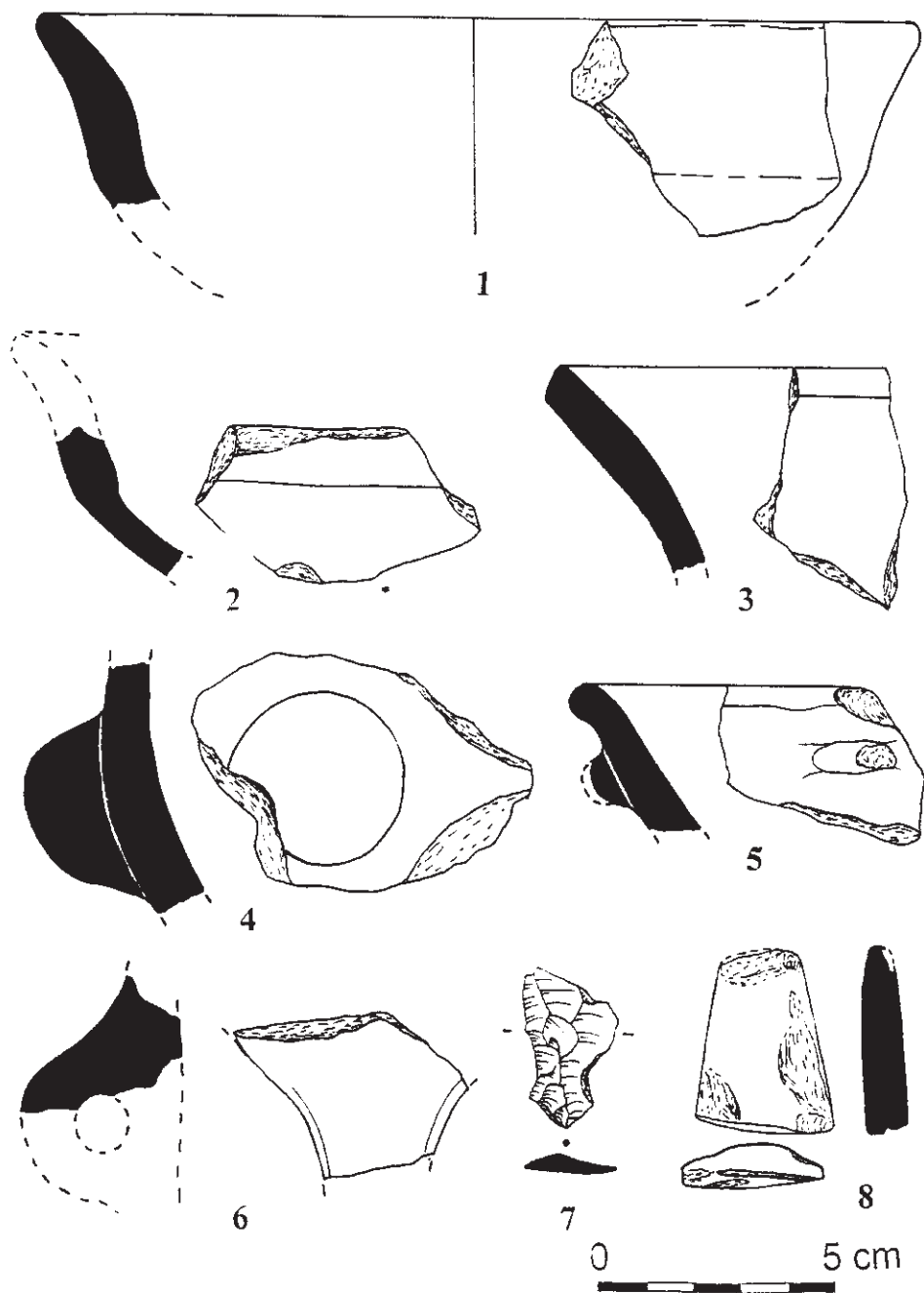

Obr. 3. Božice, terčovitová spona typu Exner III 24.

Sponu lze přiřadit k následujícím typům: Exner III 24 (EXNER 1939, 62, pl. 13:5), Vaday III/3/1/1/1, Riha 3.15.1, Mazur 3/15 (citováno dle VADAY 2003, 335–338, Fig. 10). Spony kruhového tvaru známe z hojných nálezů především ze sarmatského barbarika, dále pak z území Maďarska, Chorvatska, Francie a Nizozemí a Německa (VADAY 2003, 338, pozn. 181; KUBÍN 2002, 65; KOŠČEVIĆ 1991, 62, 63). Spínadla typu Exner III 24 se v barbariku vyskytují především v oblasti středního Polabí (KUBÍN 2002, 65). Tyto typy lze rovněž vysledovat v naddunajské části Dolního Rakouska, máme zde na mysli exempláře z Bernhardsthalu (ADLER – NEBEHAY 1990, Abb. 813), Ringelsdorfu (STUPPNER 1985, 301, Abb. 614; týž 1991, 248, Abb. 1130; FARKA – JEDLICKA 1988, 244, Abb. 576) a Waltersdorfu (ADLER – NOWAK 1990, 246, Abb. 1387).

Popisovaný typ spon je obvykle podle nálezů v barbariku datován do 3. stol. n. l., avšak v provinciálním prostředí se tento druh vyskytuje i v pozdním 2. stol. (VADAY 2003, Fig. 27; KUBÍN 2002, 65). Podle A. Mazura je možné pojednávaná spínadla rovněž zařadit do období mezi lety 100–200 (citováno podle VADAY 2003, 338). Příklad ze sídliště v Božicích, získaný povrchovou prospekci, nedovoluje bližší chronologické určení, rámcově⁶ však lze exemplář začlenit do období 2. stol. až 1. pol. 3. stol.

⁶ Chronologické začlenění má vzhledem k postdepozičním procesům pouze orientační význam.

Obr. 4. Božice. Nálezy z kultury s MMK II. stupně. 1–6 – keramika, 7 – rohovec typu KL I, 8 – zelená břidlice typu Želešice.

4. Nálezy z ostatních období

Ojedinelé střepey ukazují na sporadické využití plochy a na blíže nespecifikované aktivity obyvatelstva z doby bronzové. Podle situace na okolních archeologických lokalitách můžeme předpokládat stopy aktivit ze starší doby bronzové. Do tohoto období snad patří i některé úštěpy z rohovce typu KL I.

Jediný jemně písčitéý střep z výdutě zdobené několikanásobnou vlnicí spadá do středohradištního období a odečteme-li mladší nálezy, které se na pole dostaly zemědělsko-technickou činností (keramika ze 16.-20. století), nebyla již lokalita dále osídlena.

5. Závěr

Po vyhodnocení situace na lokalitě je možné říci několik nových zajímavých poznatků.

Osada z časného eneolitu poskytla naprosto běžný sídlištní materiál skládající se z keramiky, ŠI a BI. Charakteristická je keramika s výraznou příměsí písčitého ostřiva. Povrch nádob mohl být i upraven leštěním, grafitem a malováním, ale na žádném z nalezených střepů se dosud nezachoval. Surovina štípané industrie – rohovec typu Krumlovský les I – je běžně využívána na okolních sídlištních na jižní Moravě (např. Břežany) (VOKÁČ 2003, 183). Přísun kamenné suroviny na výrobu štípaných i broušených artefaktů na sídlišti v Božicích šel zejména ze severovýchodu (rohovec typu Krumlovský les, chloritická zelená břidlice typu Želešice). Důležitá je přítomnost importovaného, nejspíše transdanubského radiolaritu typu Szentgál, neboť v kolekcích na jihozápadní Moravě byl pozorován dosud jen v souborech z jiných období (kultura s LnK a VK). V jednotlivých případech však byl v uvedeném časovém období zaregistrován (informace I. Mateciucová 2004). Jeho existence na lokalitě u Božic navozuje otázku vztahů závěrečného lengyelského osídlení jižní Moravy s oblastí středního Podunají a s kulturními vlivy z Karpatské kotliny. Navíc pouhý kilometr od popisované lokality se objevil výjimečný sklad keramických nádob z nejstarší fáze kultury s nálevkovitými poháry (KOVÁRNÍK 2002a). Také vztah k blízké soudobé (?) lokalitě v lese u osady „Hoja“ (MMK IIB-c) je dosud nejasný (KOVÁRNÍK 2002, 152). Každopádně tato koncentrace tří zajímavých lokalit z počátku eneolitu u Božic si zaslouží další pozornost. Navíc je sídliště umístěno v rovinaté oblasti, kde jsou další památky časného a starého eneolitu velice vzácné. Nejbližší jednotlivá sídliště z mladšího stupně kultury s MMK jsou umístěna u Břežan, další jsou pak u Práci (BERKOVEC 2001, 139), Hodonic (ČIŽMÁŘ 2004, 126) a snad i u Borotic. Síť sídlišť z mladšího stupně kultury s MMK v rovinaté oblasti černozemí dyjsko svrateckého úvalu, kam patří i okolí Božic, je nápadně řídká, porovnáme-li ji s hustotou mladolengyelských sídlišť v pahorkatinné části JZ Moravy (Jevišovicko, Třebíčsko). Dosud nebylo v rovinaté oblasti Znojemska nalezeno žádné sídliště staršího stupně kultury s MMK. Z jakého důvodu došlo počátkem eneolitu k sporadickému osídlení jihomoravských úvalů a k vybudování sídliště v Božicích, nelze zatím s jistotou říci.

Sídlíště z doby římské poskytlo materiál, který lze přiřadit 2. stol. až 1. pol. 3. stol. Bližší časové určení není možné, a to zvláště pro nedostatek chronologicky citlivých předmětů. Nálezy terry sigillaty spadají do konce 2. a 1. poloviny 3. stol. Skrovné doklady domácí i římsko-provinciální keramiky poté odpovídají nálezovému fondu germánských sídlišť v Mušově - Na Pískách a Brně Modřicích (KOMORÓCZY 1999; Týž 2002, 130), tedy ve stupni B2/C1 podle J. Tejrál (1998a, 181, 183, Abb. 1). V porovnání s okolními sídlišti představuje lokalita z Božic menší osadu mikroregionu. Nejbližší naleziště uvedeného časového horizontu byly objeveny u Hrušovan n. Jev., Mackovic, Břežan a Prosiměřic.

Ojedinelý středohradištní střep může snad indikovat neznámou sídlištní lokalitu, nebo pohřebiště v blízkém okolí. Z Božic jsou již z dřívějších dob bez nálezových okolností registrovány další středohradištní keramické nálezy (PODBORSKÝ – VILDOMEČEK 1972, 153). Nedaleko odtud je situováno pohřebiště lidu únětické kultury u dvora Hoja a ukazuje na husté osídlení okolí ve starší době bronzové, kam snad spadají i keramické střepy z popisované lokality.

Nově objevena lokalita na katastru Božic s pozůstatky osídlení z několika kulturních období doplňuje již tak dosti bohatý nálezový obraz Znojemska. Předpokládáme, že pokračující průzkum na okolních polohách vhodných k sídelním aktivitám jistě přinese objev dalších zajímavých pravěkých lokalit.

Literatura

- ADLER, H. – NEBEHAY, S. 1990: KG Bernhardsthal, MG Bernhardsthal, VB Mistelbach. FÖ 28, 1989, 216–217.
- ADLER, H. – NOWAK, H. 1990: KG Waltersdorf an der March, MG Drösing, VB Gänserndorf. FÖ 28, 1989, 246.
- BERKOVEC, T. 2001: Práče (okr. Znojmo), PV AÚ Brno 42 (2000), 139.
- ČIŽMÁŘ, Z. 2004: Hodonice (okr. Znojmo), PV AÚ Brno 45, 126.
- DROBERJAR, E. 1997: Studien zu den germanischen Siedlungen der älteren römischen Kaiserzeit in Mähren, *Fontes archeologici Pragenses* 21. Pragae.
- DROBERJAR, E. – VOKÁČ, M. 2002: Sídlíště z doby bronzové, laténské, římské a slovanské u Strachotic. SPFFBU M 7, 55–76.
- EXNER, K. 1941: Die provinziäl-römischen Scheibenfibeln der Rheinlande. *BerRGK* 29, 1939, 31–121.
- FARKA, Ch. – JEDLICKA, F. 1988: KG Ringelsdorf, OG Ringelsdorf-Niederabsdorf, VB Gänserndorf. FÖ 26, 1987, 244.
- JANČO, M. 2003: Římsko-provinciální úžitková keramika v Čechách. *Archeologie ve středních Čechách* 7, 261–318.
- KOMORÓCZY, B. 1999: Zpráva o výzkumu fortifikace římského krátkodobého tábora a objektů sídlíště z doby římské na lokalitě Mušov-Na Pískách v letech 1995–1996. *PV AÚ* 39. 1995–1996, 165–196.
- KOMORÓCZY, B. 2002: Das römische temporäre Lager in Modřice (Bez. Brno-venkov) In: K. Kuzmová, K. Pieta, J. Rajtar (eds.): *Zwischen Rom und dem Barbaricum, Festschrift für Titus Kolník zum 70. Geburtstag*. Nitra, 129–142.
- KOŠČEVIĆ, R. 1991: *Antička bronza iz Siska*. Zagreb.
- KOVÁRNÍK, J. 2002: Pozoruhodné mohylové pohřebiště u Božic, okr. Znojmo. In: I. Cheben – I. Kuzma (eds.), *Otázky neolitu a eneolitu našich krajín*, Nitra, 143–165.

- KOVÁRNÍK, J. 2002a: Keramické votum z Božic, brázděný vpich a jiná zjištění (aneb Ján Lichardus má pravdu), SPFFBU M 7, 33–54.
- KUBÍN, P. 2002: Římskoprovinciální spony starší doby římské z Moravy a naddunajské části Dolního Rakouska. Nепublikovaný rkp. diplomové práce. Ústav pro klasickou archeologii FF KU Praha.
- MUSIL, J. – ONDŘEJOVÁ, I. 2001: Römische Fibeln in Böhmen und Mähren. In: J. Bouzek (ed.): *Studia Hercynia V*, 88–104.
- PEŠKAŘ, I. 1972: Fibeln aus der römischen Kaiserzeit in Mähren. Praha.
- PODBORSKÝ, V. – VILDOMEČ, V. 1972: Pravěk Znojemska. Brno.
- PŘICHYSTAL, A. 2000: Stone raw materials of Neolithic – Aeneolithic polished artefacts in the Czech Republic: The present state of knowledge, *Krystalinikum* 26, 119–136.
- STUPPNER, A. 1985: KG Ringelsdorf, MG Ringelsdorf-Niederabsdorf, VB Gänserndorf. *FÖ* 23, 1984, 301.
- STUPPNER, A. 1991: KG Ringelsdorf, OG Ringelsdorf-Niederabsdorf, VB Gänserndorf. *FÖ* 29, 1990, 247–248.
- TEJRAL, J. 1970: Markomanské války a otázka římského dovozu na Moravu v období po Kommodově míru. *AR* 22, 389–411.
- TEJRAL, J. 1992: Die Probleme der römisch-germanischen Beziehungen unter Berücksichtigung der neuen Forschungsergebnisse im niederösterreichisch-südmährischen Thayaflussgebiet. *Ber. RGK* 73, 337–469.
- TEJRAL, J. 1998a: Die Besonderheiten der germanischen Siedlungsentwicklung während der Kaiserzeit und der frühen Völkerwanderungszeit in Mähren und ihr Niederschlag im archäologischen Befund. In: A. Leube (ed): *Haus und Hof im östlichen Germanien*. *Prähist. Arch.* 50. *Schr. Arch. Germ. u. Slaw. Frühgesch.* 2. Bonn, 181–207.
- TEJRAL, J. 1998b: Die Grundprobleme der kaiserzeitlichen Fibelforschung im nordanubischen Raum. 100 Jahre Fibelformen nach Oscar Almgren *Internationale Arbeitstagung 25.-28. Mai 1997 in Kleinmachnow Land Brandenburg 5* (Wünsdorf 1998). *Forschungen zur Archäologie im Land Brandenburg* 5, 387–398.
- TEJRAL, J. 1999: Die Völkerwanderungen des 2. und 3. Jh.s und ihr Niederschlag im archäologischen Befund des Mitteldonauraumes. In: J. Tejral (ed.): *Das mitteleuropäische Barbaricum und die Krise des römischen Weltreiches im 3. Jahrhundert*. Brno, 137–213.
- VADAY, A. 2003: Cloisonné Brooches in the Sarmatian Barbaricum. *AAH*, LIV, f. 3–4, 315–421.
- VARSÍK, V. 2003: Vefký Meder und Bratislava-Trnávka: Zwei germanische Siedlungen im Vorfeld des pannonischen Limes. *Anodos – Supplementum* 3, 153–196.
- VOKAČ, M. 2003: Suroviny kamenné štípané industrie v pravěku jihozápadní Moravy. Nепublikovaný rkp. diplomové práce. Ústav archeologie a muzeologie FF MU, Brno.

A NEW POLY CULTURAL SITE NEAR BOŽICE, DISTRICT OF ZNOJMO

A find of a cloisonne brooch of the Exner III 24 type

There was found a new polycultural site near Božice (district of Znojmo) thanks to the surface research. There have been collected both pottery and stone artifacts dating back to the younger stage of the Moravian Painted Ware Culture - to the Early Eneolithic. Among the chipped stone artifacts there stands out a radiolarite blade, most probably from the northwestern Hungary origin. This may point to certain relationships or contacts between our territory and the Carpathian Basin. The younger phase of settlement dates to the Roman Period, approximately to the 2nd and early 3rd centuries AD. Along the common home made pottery and imported ware (orange-colour pottery, ring-like dishes, terra sigillata vessels) there was found a roman-provincial cloisonne brooch of the Exner III 24 type. The younger phase of the settlement is represented by a single fragment of pottery from the Great Moravian Period.

